

Dr Roger Green, American Christianity, Sesja 9, Powstanie amerykańskiego unitariaństwa. Religia w amerykańskiej rewolucji

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 9, Powstanie amerykańskiego unitarianizmu. Religia w amerykańskiej rewolucji.

I jesteśmy na piątym miejscu. Mówimy o reakcji kościołów. Niektóre kościoły zostały szczególnie dotknięte rewolucją amerykańską, albo anglikanizm, ponieważ liczba wiernych w Ameryce znacznie spadła, ponieważ byli pro-brytyjscy, oczywiście, albo kongregacjonalizm, który był w dużej mierze za rewolucją i ją wspierał.

Tak więc rozmawialiśmy o Kościele Anglikańskim, Kościele Rzymskokatolickim i Amerykańskim Metodyzmie. Numer pięć, inne wyznania. Są inne wyznania, które nie zostały dotknięte, i wymienię tylko trzy jako przykład.

A byli to baptyści, prezbiterianie i kwakrzy. Tak więc niektóre wyznania nie zostały dotknięte w żaden sposób, takie jak baptyści, prezbiterianie i kwakrzy. W 1976 r., jako obchody 200. rocznicy wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych w 1776 r., odbyło się wiele wystaw i tak dalej.

I byłem bardzo zainteresowany. Poszedłem do Faneuil Hall, żeby zobaczyć niektóre z tych wystaw i bardzo wyraźnie pokazały, że wiele z tych wyznań, zwłaszcza te, o których wspominałem, baptyści, kwakrzy i prezbiterianie, nie zostało dotkniętych, ale z pewnością byli chrześcijanie po obu stronach historii, niektórzy byli prorewolucyjni, niektórzy probrytyjscy, ale same wyznania nie zostały aż tak poważnie dotknięte. A potem dochodzimy do uniwersalizmu, numer sześć, ponieważ jeszcze o nim nie mówiliśmy, więc wspomnimy tylko o tym.

Tak. Obchody 200. rocznicy wojny o niepodległość. Na przykład w Bostonie w 1976 r. odbyło się wiele wystaw i wydarzeń, ponieważ obchodziliśmy tę 200. rocznicę.

Okej, porozmawiajmy o uniwersalizmie, bo jeszcze o tym nie rozmawialiśmy, a potem powiemy parę słów o uczęszczaniu do kościoła w tym czasie. Uniwersalizm, oczywiście, to wiara, że wszyscy ludzie zostaną zbawieni, że wszyscy ludzie, nie będzie piekła, wszyscy pójdą do nieba, wszyscy zostaną odkupieni, wszyscy zostaną zbawieni. Więc jeszcze nie rozmawialiśmy o uniwersalizmie.

Żołyzycielem uniwersalizmu był człowiek o nazwisku John Murray, a oto jego daty, i to on założył uniwersalizm w Wielkiej Brytanii. Następnie, w 1770 roku, przybył do Ameryki i zaczął szerzyć przesłanie uniwersalistyczne w Ameryce. Uniwersalizm był

prześlaniem, które było zgodne z racjonalnymi przekonaniem wielu ludzi w chrześcijaństwie.

Chrześcijaństwo było religią racjonalną, religią rozsądną i z pewnością wydawało się ludziom, że rozsądne jest wierzyć, że łaska Boża zbawi wszystkich, w pewnym sensie rozsądne jest wierzyć. Istniały trzy rodzaje poglądów uniwersalistów, o których chcę wspomnieć, ponieważ nie mieli jednego, pojedynczego poglądu; mieli trzy rodzaje niuansowanych poglądów w pewnym sensie. Pierwszym było to, że Chrystus dokonał pełnej zapłaty na krzyżu.

Więc ci ludzie spojrzeli na krzyż Chrystusa; powiedzieli, że umarł na krzyżu, umarł za wszystkich ludzi i zapłacił pełną cenę. I w tym pierwszym punkcie, to, przeciwko czemu reagują, to jakiegokolwiek kalwińskiego rozumienia wybranych. Reagują przeciwko jakiegokolwiek rozumieniu predestynacji.

Więc to jest numer jeden w kategoriach uniwersalistów: Chrystus umarł za wszystkich. Numer dwa, wierzą, że kiedy ludzie umierają, zostaną natychmiast zabrani przed oblicze Boga. Więc wszyscy, nikt nie stanie przed sądem; uwierzą, a ich boskie błogosławieństwo zaczyna się, kiedy ludzie umierają.

Numer trzy to miejsce, w którym pojawia się niuansowana część. Co z uznaniem, że istnieje ludzka wolność, aby powiedzieć nie Bogu? Co z uznaniem, że istnieje coś takiego na tym świecie, co nazywa się grzechem? Co z tym? Co z ludźmi, którzy są grzesznikami buntującymi się przeciwko Bogu na tym świecie? Jak oni pasują do tej historii? Cóż, uniwersaliści wierzyli, że po śmierci nastąpi czas oczyszczenia. Nie był to dokładnie czyściec rzymskiego katolicyzmu, ale nastąpi okres oczyszczenia, w którym będą przygotowani, w pewnym momencie swojego doświadczenia pośmiertnego, w pewnym momencie będą mogli pójść i spotkać się z Bogiem.

Ale ten czas oczyszczenia nie jest wieczny. To nie piekło. To nie wieczna kara.

To raczej oczyszczenie w przygotowaniu na spotkanie z Bogiem. Więc kiedy patrzysz na uniwersalistów, mają trzy rodzaje punktów, które próbują przedstawić. 1790, więc po wojnie o niepodległość, uniwersaliści zorganizowali konwencję.

Byli wystarczająco silni. Nie wiem, ile ich było na konwencji. Powinienem to sprawdzić.

Ale byli wystarczająco silni, aby zorganizować konwencję. Więc gdzie zorganizowali tę konwencję? W Filadelfii. Philadelphia City, braterska miłość.

Wszyscy wydawali się lubić jeździć do Filadelfii, aby organizować swoje konwencje w świecie uniwersalistycznym. W porządku. Pozwólcie mi, jak widać w zarysie, po

prostu chcę powiedzieć parę słów o uczęszczaniu do kościoła w czasie rewolucji, a potem przejdziemy dalej.

Okej. Uczęszczanie do kościoła w czasach rewolucji. Są dwie skrajności, których należy unikać.

A prawda prawdopodobnie leży gdzieś pośrodku. Powiedziałbym, że skrajność mityczna to skrajność w kwestii uczęszczania do kościoła. Skrajność mityczna, której należy unikać, mówi, że wszyscy chodzili do kościoła.

Wszyscy ci ludzie chodzili do kościoła w każdą niedzielę i byli bardzo pobożnymi wierzącymi. Należeli do wszystkich tych różnych wyznań, więc cała amerykańska populacja chodziła do kościoła. Cóż, nie ma nic, co mogłoby to poprzec. Wspomnieliśmy, że wielu z tych ludzi było deistami.

Nie uczęszczali regularnie do kościoła itd. Więc to byłby mityczny ekstremum, którego należy unikać w kwestii uczęszczania do kościoła. Nie sądzę, żebyśmy chcieli iść tą drogą.

Teraz, drugą skrajnością, której należy unikać, jest krótkowzroczny pogląd na uczestnictwo w kościele. A krótkowzroczny pogląd mówi, że można mierzyć uczestnictwo w kościele tylko na podstawie faktycznego członkostwa w kościele. A w niektórych miejscach członkostwo w kościele było raczej niskie.

Ale to byłoby krótkowzroczne, ponieważ faktem jest, że wiele osób, które nie zostały członkami kościołów, uczęszczało do kościołów. Tak więc wiele osób chodziło do kościoła, ale nie przyłączyło się do żadnego konkretnego wyznania. Chodzili do lokalnego kościoła kongregacyjnego lub lokalnego kościoła anglikańskiego lub czegoś innego.

Tak więc, ogólnie rzecz biorąc, naukowcy odkryli, że frekwencja w kościele jest znacznie większa niż liczba członków kościoła. Tak więc, ogólnie rzecz biorąc, wydaje się, że tak jest. Gdybym miał podać nam jedną statystykę około 1780 r., wydaje się, że około trzech piątych populacji uczęszczało do kościoła regularnie w 1780 r., po wojnie o niepodległość Stanów Zjednoczonych i po tym, jak osiedliliśmy się jako nowy naród.

Więc około trzech piątych populacji uczęszcza do kościoła. Wydawało się, że spadło to w czasie wojny o niepodległość, ale teraz zaczyna się to znowu zwiększać. A teraz coś wydarzy się później w wykładzie zatytułowanym Drugie Wielkie Przebudzenie, ale do tego przejdziemy później.

Okej, żeby mieć pewność, że wszyscy jesteśmy na bieżąco, przejdźmy do wykładu numer szósty, Powstanie amerykańskiego unitarianizmu. Przedstawimy tło, a

następnie porozmawiamy o unitarianizmie w Ameryce, szczególnie tutaj w Bostonie. To jest wykład numer szósty, a egzamin obejmuje wykład numer szósty łącznie.

Dlatego chciałbym, żebyśmy byli tu w poniedziałek. Mogłem wygłosić ten wykład i chciałbym skończyć wykłady około tygodnia przed egzaminem, żebyście mieli mnóstwo czasu na naukę. Ale radzimy sobie nieźle. Okej, więc najpierw oto tło.

Cóż, czym jest unitariaństwo? Unitarianie, oczywiście, są niewiarą w Trójkę i wiarą w jedność Boga. Unitarianie chcą podkreślać monoteizm, a żeby to zrobić, unitarianie wierzą, że Trójca przemawia przeciwko monoteizmowi. Teraz, byli unitarianie we wczesnym kościele, którzy nie nazywali siebie unitarianami, ale unitarianie we wczesnym kościele byli w okolicach, gdzie ludzie zaprzeczali Trójcy i przyjmowali czysty monoteizm, ale mimo to nazywali siebie chrześcijanami.

Ale unitariański, którym jesteśmy zainteresowani, unitariański, który naprawdę wkracza do amerykańskiego życia i kultury, naprawdę zaczyna się w XVI wieku i zaczyna się od człowieka o imieniu Michael Servet. To nazwisko kojarzy się z początkiem unitariańskiego w czasach Reformacji. Teraz, Michael Servet był unitariański i sprzeciwiał się Janowi Kalwinowi, który również był monoteistą, ale Jan Kalwin oczywiście wierzył w Trójkę.

Więc, krótko mówiąc, o Michale Servecie, Michał Servetus przybył do Genewy w 1533 roku. To właśnie tam Kalwin głosił i nauczał w Genewie. Genewa stała się jednym z wielkich centrów Reformacji.

Michael Servetus, teraz, chcę się upewnić, że to rozumiemy, ponieważ mimo że nie odnosi się to bezpośrednio do tego kursu, Kalwin jest często obwiniany o spalenie Michaela Servetusa na stosie. Kalwin tego nie zrobił. Ludzie, którzy mówią, że Kalwin spalił tego faceta na stosie, po prostu nie znają swojej historii.

Kalwin próbował przekonać Michała Serveta, aby nie przyjeżdżał do Genewy. Uważał, że jeśli Servet przyjedzie do Genewy, Servet będzie miał kłopoty. Więc próbował przekonać go, aby nie przyjeżdżał do Genewy.

Servet chciał przyjechać do Genewy. Chciał dyskutować z Kalwinem. Servet został aresztowany przez władze, nie przez władze cywilne, nie przez Kalwina, a następnie Servet został spalony na stosie.

Teraz musimy cofnąć się myślami do XVI i XVII wieku. Dlaczego w tamtym czasie palono ludzi na stosie? Aby zachować dobro wspólne, aby zachować społeczeństwo, porządek społeczny, a heretycy są zagrożeniem dla porządku społecznego. Więc Michał Serwiusz został spalony na stosie z tego powodu, nie przez Kalwina, ale przez władze cywilne.

Więc chcemy wspomnieć o Servecie. Człowiekiem, który nas najbardziej interesuje, jest, lub jest kilka nazwisk, ale jednym z nich jest John Biddle. Ponieważ John Biddle, oto daty Johna Biddle'a.

John Biddle zaczął organizować to, co nazywał myśleniem unitariańskim w Anglii. Tak, okej, tak, tak. Kalwin, krótko mówiąc, ale Kalwin był w Genewie, a potem go wyrzucili z miasta.

Ale potem, gdy zobaczyli, jak jego teologia i jego kazania miały tak dobry wpływ na kulturę i świat Genewy, zaprosili go z powrotem. Stał się więc osobą, która pomogła Genewie, w pewnym sensie, ustanowić moralny, kulturowy ton w Genewie. To nie była teokracja.

Nie był urzędnikiem państwowym żadnego rodzaju. Był kaznodzieją i miał swój kościół, ale był wielki; wywarł wielki wpływ na życie Genewy. Stało się miastem protestancko-reformowanym.

I inni ludzie, założył Akademię Genewską, aby ludzie z całej Europy mogli przyjeżdżać i studiować w Akademii Genewskiej i zabierać jego myślenie i myśli z powrotem do swoich krajów i tak dalej. Tak więc Genewa jest wzorcowym rodzajem zreformowanego miasta, a władze cywilne były wdzięczne Kalwinowi za wpływ, jaki miał na życie obywatelskie pod względem moralności i tak dalej. Czy to trochę pomaga? Jak długo Genewa przetrwała jako zreformowane miasto? Cóż, mam na myśli, że nadal ma silne protestanckie dziedzictwo, powiedziałbym, ale z pewnością przetrwało; mam na myśli, że niektórzy purytanie znaleźli schronienie w Genewie.

Ponieważ było to tak silne protestanckie miasto kalwińskie, byli kalwinistami. Ostrzegł Serveta, aby nie przyjeżdżał, ponieważ wiedział, co władze cywilne zrobią Servetowi, jeśli przyjedzie do Genewy. Servetus był, Servetus przybył, Kalwin nawet odwiedził, gdy był uwięziony.

Poszedł go odwiedzić w więzieniu. I naprawdę myślał, że myślał, wiesz, chciał, żeby Servet zobaczył Boga w jego pełni, w jego trynitarnej pełni. Więc próbował mieć tę posługę z Servetem, ale to nie zadziałało.

Władze cywilne spaliły go na stosie. Okej, John Biddle. John Biddle jest tym, który nas interesuje, ponieważ to on ukształtował unitariaństwo w Anglii.

Teraz, unitariaństwo w XVII wieku bardzo dobrze pasowało do angielskiego społeczeństwa racjonalistycznego. Więc unitariaństwo i racjonalizm naprawdę pięknie do siebie pasują, ponieważ unitarianie w pewien sposób wyjaśnili wiarę chrześcijańską w bardzo racjonalny sposób. Teraz, co się stało w Anglii, to to, że zaczęła się rozwijać.

Zaczął naprawdę nabierać siły w Anglii z dwóch powodów, za Biddle'a. Powód numer jeden: cóż, nie oba za Biddle'a, ale on to zaczął.

Ale powodem numer jeden jest to, że za Biddle'a stało się to rodzajem przedsięwzięcia misyjnego. Unitarianie próbowali być misjonarzami w całej Anglii, aby przekonać ludzi, że powinni być unitarianie. I tak naprawdę przekonali wielu baptystów i prezbiterian, którzy przeszli na unitariaństwo.

Więc pod Biddle'em, rodzaj misjonarza - rodzaj, nie wiem, misjonarskiego impulsu - pomógł rozprzestrzenić unitarianizm w Anglii. Okej. Drugim powodem, dla którego rozwinął się w Anglii, jest okres po czasach Biddle'a, ale prowadzi nas to do innego nazwiska, a jego nazwisko brzmi Dr. Joseph Priestly.

Okej. A teraz, dlaczego znasz nazwisko Joseph Priestly? Dlaczego to nazwisko jest ci znajome? Ponieważ był wówczas znanym naukowcem w Anglii. Był bardzo znaną osobą, dr Joseph Priestly.

No więc jest. Jak powiedział jeden autor, jest chemikiem, myślicielem, rozsądną osobą. Joseph Priestly, mimo że wychowany w anglikanizmie, został unitariański.

Więc ten człowiek, który był wielkim autorytetem w Anglii, został unitariańskim, a nawet został unitariańskim pastorem. I to naprawdę popchnęło sprawę unitariaństwa. I ten rodzaj angielskiego pochodzenia unitariańskiego z pewnością przeniesie się do Ameryki.

Zostało to ostatecznie uznane, nawiasem mówiąc, w 1813 r. w Anglii. Zostało uznane za prawowitą religię wyznaniową w 1813 r. Tak więc unitariaństwo przybiera taki kształt za sprawą Biddle'a, a następnie Priestly'ego.

Okej. Teraz, nadal, jeśli chodzi o tło, istnieje zmiana w myśleniu unitariańskim od czasów Biddle'a do czasów Priestly'ego i dalej. Więc pozwólcie mi porozmawiać o tej zmianie, ponieważ jeśli nie zrozumiemy tej zmiany, będziemy mieli błędne wyobrażenie o unitarianie w kontekście jego historii.

Wcześni unitarianie i kapłaństwo są dobrymi przykładami tego. Więc, jak widać, pojawia się on dość sporo po Biddle'u. Alecześni unitarianie byli bardzo skupieni na Biblii.

Biblia była dla nich bardzo ważna. I czytali dużo z Pisma Świętego. Wygłaszali dużo kazań z Pisma Świętego.

Śpiewali z Pisma Świętego, ponieważ Pismo Święte akcentowało, wiesz, dla nich Pismo Święte akcentowało tego jednego Boga, który był Bogiem miłości. Oczywiście, mieli trudności z tekstem biblijnym, szczególnie z wcieleniem, a następnie cudami

Jezusa, jego śmiercią na krzyżu, zmartwychwstaniem i wniebowstąpieniem. Mieli trudności z tekstem biblijnym, ale nadal próbowali przebić się przez tekst biblijny.

Próbowali nadal pracować z Biblią, ale byli też stanowczy w swoich przekonaniach unitariańskich. Okej, teraz, gdy inni unitarianie zaczęli, inne pokolenia zaczęły wchodzić w unitariaństwo, a Biblia była używana coraz rzadziej. W końcu wielu unitarianie uznali, że nie potrzebujemy już Biblii.

Wszystko, w co wierzymy, można zrozumieć za pomocą rozumu, za pomocą naszych racjonalnych zdolności i za pomocą naszych racji. Więc Biblia odeszła. I tak unitariaństwo na jakiś czas stało się jakby podzielone między to stare skrzydło, to bardziej konserwatywne skrzydło, tych biblijnych unitariańskich, i nowe skrzydło, tych bardziej liberalnych ludzi, tych racjonalnych unitariańskich.

Więc przez jakiś czas unitariaństwo się rozbiło, ale ostatecznie biblijne skrzydło wymarło. Ostatecznie biblijne skrzydło zniknęło, a unitariaństwo stało się w Anglii religią ściśle racjonalną. Teraz, co się dzieje, oczywiście, dla naszego interesu, co się dzieje, oczywiście, to to, że zaczyna przybywać do Ameryki.

Oto unitariański ruch w Ameryce, to numer B. Okej, pierwszą osobą, która nas interesuje w Ameryce, jest człowiek o nazwisku James Freeman. A oto daty Jamesa Freemana, 1759 do 1835. Okej, krótka historia o Jamesie Freemanie.

James Freeman miał kościół o nazwie, powinienem był to uporządkować, ale o tak, oto jest, cóż, James Freeman miał kościół w Bostonie o nazwie King's Chapel. Więc jest pastorem King's Chapel. Rozpoznanie King's Chapel, prawda? Bo wszyscy tam byliście. Czy jest ktoś, kto nie był na Freedom Trail? Czy jest ktoś w tym pokoju? Możecie się przyznać; jest w porządku, nawet jeśli jesteście Gordonami od dwóch, trzech, czterech lat.

Czy byłeś na Freedom Trail w Bostonie? Musisz, okay, nie, okay. No cóż, przejdziemy pewne odcinki Freedom Trail. Więc spowiedź jest dobra dla duszy.

Więc, jeśli wybierasz się na wycieczki, przejdziemy pewne odcinki Freedom Trail. To jest dominujące na Freedom Trail. Jeśli przeszedłeś Freedom Trail, minąłeś ten kościół.

To jest dominujące. To jest King's Chapel. James Freeman był księdzem anglikańskim w King's Chapel.

W 1785 r. to ważna data i warto ją zapamiętać. W 1785 r. stał się pierwszym kościołem unitariańskim w Ameryce pod przewodnictwem Jamesa Freemana, pod przewodnictwem ich pastora, pod przewodnictwem ich księdza. Więc tutaj masz

kościół anglikański, który jako zgromadzenie pod kierownictwem Freemana przechodzi na anglikanizm. I tak to się wszystko zaczyna, tutaj w Bostonie.

To właśnie tam wszystko się dzieje. Był to kościół anglikański, był to kościół unitariański i stał się pierwszym kościołem unitariańskim w Ameryce. Teraz druga osoba, którą należy wymienić w kontekście amerykańskiego chrześcijaństwa, jest prawdopodobnie najważniejsza, jeśli chodzi o kształtowanie się unitariaństwa.

A jego imię to William Ellery Channing. A to jest zdjęcie młodego Williama Ellery Channinga. Okej.

William Ellery Channing miał kościół zwany Federal Street Congregational Church w Bostonie. Więc Federal Street Congregational Church. Teraz, dzisiaj, nazywa się Arlington Street Congregational Church, i oto on, ale to jest Federal Street Congregational Church, gdy William Ellery Channing był pastorem i rektorem.

Przejdziemy obok. Teraz Federal Street nazywa się Arlington Street. Więc teraz nazywa się Arlington Street Congregational Church.

Dzisiaj jednak jest to kościół unitariański, ponieważ William Ellery Channing wziął ten kościół, który pierwotnie był kongregacyjny, i przeniósł go do unitariańskiego. Po drugiej stronie ulicy od kościoła znajduje się pomnik Williama Ellery'ego Channinga. Więc zatrzymamy się i zobaczymy podczas jednej z naszych wycieczek terenowych, nie pierwszej, ale drugiej. Przejdziemy obok kościoła i zobaczymy również pomnik Williama Ellery'ego Channinga.

Więc dajmy, nie wiem, tytuł dla Channinga. William Ellery Channing jest ojcem amerykańskiego unitarianizmu. To on ukształtował amerykański unitarianizm, zaczynając od swojego kościoła.

Okej. Więc w przypadku Williama Ellery'ego Channinga są trzy ważne daty. Pierwsza to 1815, ponieważ 1815 to czas, kiedy on, pozwólcie, że wstawię zdjęcie jego kościoła z tyłu.

1815, doprowadził swój kościół do stania się kościołem unitariańskim. To ważna data w życiu Channinga pod względem jego posługi, pod względem jego rzeczywistego stania się liderem w kształtowaniu amerykańskiego unitariaństwa w sposób, w jaki nie zrobił tego James Freeman. James Freeman poprzedza Williama Ellery'ego Channinga.

Okej. Druga data to 1816. 1816 to bardzo ważna data, ponieważ 1816 Uniwersytet Harvarda założył szkołę teologiczną w 1816 roku. Była to zasadniczo szkoła teologiczna unitariańska, a William Ellery Channing miał tam głosić kazania.

Nauczałby tam itd. Więc miałby związek z Unitarian Divinity School na Uniwersytecie Harvarda. Teraz, skoro już mówimy o Harvardzie, żeby na chwilę przewinąć historię Harvardu, Harvard, uniwersytet, zaczynał jako miejsce kształcenia purytańskich kaznodziejów, pamiętasz? A pamiętasz tę datę? 1636, John Harvard przekazał swoją bibliotekę na założenie Uniwersytetu Harvarda.

Teraz przechodzimy do daty 1816, czyli założenia szkoły teologicznej na Harvardzie, ale jako unitariańskiej szkoły teologicznej. Harvard Divinity School to bardzo interesujące miejsce. Teraz powiem trzecią rzecz o Harvardzie, a potem wrócimy do trzeciej daty dla Williama Ellery'ego Channinga, ale Harvard Divinity School to bardzo interesujące miejsce.

Ludzie wszelkiego rodzaju tam chodzą. Byłem na uroczystościach ukończenia Harvard Divinity School i to jest fascynujące miejsce, ponieważ przychodzi jeden student, który jest unitariański, przychodzi inny student, który jest Żydem, przychodzi inny student, który jest rdzennym Amerykaninem, może z rdzennoamerykańską tożsamością religijną. Inny student może być buddystą, inny student może być taoistą, ale wszyscy oni otrzymują dyplomy z Harvard Divinity School, co jest interesujące.

Ale faktem jest, że wielu ewangelików poszło do Harvard Divinity School. Mieliśmy studentów, którzy poszli do Harvard Divinity School. Prawdopodobnie są ewangelikami w Harvard Divinity School dzisiaj.

Więc wielu ewangelików poszło na Harvard. Teraz mamy tu takie liberalne seminarium unitariańskie założone w 1816 roku. Ludzie wszelkiego rodzaju tam idą, żeby zdobyć dyplomy, ale ewangelicy tam idą.

Więc kilka lat temu była ciekawa debata. To było około 10 lat temu. Właściwie mam ten artykuł, więc mogę zobaczyć datę.

To było, zobaczmy, może dłuższe niż myślałem. Tak, jest długie. Jest 1983.

Okej, cóż, życie płynie dość szybko. Więc, 1983. Więc, była dyskusja na Uniwersytecie Harvarda i Harvard Divinity School.

A dyskusja dotyczyła tego, że skoro mamy tak wielu ewangelików uczęszczających do Harvard Divinity School, czy powinniśmy mieć katedrę ewangelicką w Harvard Divinity School? Czy powinniśmy mieć kogoś, kto przyjedzie tutaj, aby nauczać teologii ewangelicznej, chrześcijańskiej, protestanckiej i ewangelicznej? A odpowiedź brzmiała: tak, potrzebujemy katedry ewangelickiej w Harvard Divinity School. A pierwszą osobą, która zajęła katedrę w Harvard Divinity School, był mężczyzna o nazwisku Mark Noll. Teraz, możesz znać jego nazwisko z innych lektur i tak dalej.

W tym czasie był w Wheaton College. Teraz jest w Notre Dame, ale jest bardzo wybitnym historykiem kościoła i historykiem kościoła amerykańskiego. Mark Noll został pierwszym przewodniczącym katedry ewangelickiej w Harvard Divinity School.

Udało mi się pójść na jego przemówienie inauguracyjne i na wszystkie uroczystości tej katedry ewangelickiej. Więc jest to dość interesujące, że w pewnym sensie, poprzez ustanowienie katedry ewangelickiej, Harvard Divinity School powróciło do korzeni uniwersytetu, do korzeni purytańskich, w pewnym sensie. Więc jest to bardzo interesujące, że to wszystko się wydarzyło.

Było wiele osób; George Marsden jest kolejnym bardzo znanym amerykańskim historykiem i historykiem fundamentalizmu i ewangelikalizmu. Był na tym krześle. Więc to była ciekawa historia.

Tak czy inaczej, to właśnie tam założono Harvard Divinity School. Przepraszam? Mark Noll. Nie.

Jest teraz pewien człowiek, który jest metodystą z Boston University. Sądzę, że nazywa się David Hempton. Musiałbym to sprawdzić, żeby mieć pewność.

Ale myślę, że to jest roczne stanowisko. Więc osoba, która tam idzie, jest tam przez rok, uczy teologii ewangelicznej i tak dalej. A potem to się zmienia co roku.

Ale ludzie, którzy piastowali to stanowisko, są bardzo znanymi uczonymi, bez wątplenia. Tak, zasadniczo unitariański, prawdopodobnie można pójść do kościoła unitariańskiego i znaleźć kaznodzieję, może. I porozmawiamy o tym za chwilę.

Ale prawdopodobnie znalazłbyś kaznodzieję, który mógłby używać pewnych fragmentów Pisma Świętego, może Modlitwy Pańskiej, albo może niektórych Błogosławieństw i tak dalej. Ale katedra ewangelicka w Harvard Divinity School, ta osoba może uczyć teologii ewangelicznej. Po to go tam sprowadzili.

Więc zabrali go tam, żeby nauczał teologii ewangelicznej i autorytetu Biblii i wszelkiego rodzaju rzeczy. Tak, więc radujemy się z tego. Więc nie, to już nie jest.

Nie, została założona jako instytucja unitariańska w 1816 roku. Teraz, w Harvard Divinity School, musiałbym zajrzeć do ich oświadczenia o misji lub czegoś takiego, żeby to sprawdzić dzisiaj. Ale witają wszystkich, którzy chcą przyjść i studiować w Harvard Divinity School.

Nie musisz być unitariańskim. Profesorowie nie muszą być unitariańskimi, aby uczyć w Harvard Divinity School. Tak.

Dojdziemy do tego za chwilę. Dlaczego nie mam się tego trzymać, a dojdziemy do tego? Pozwólcie, że podam trzecią datę dla Williama Ellery'ego Channinga.

Pamiętacie, jak mówiliśmy, że mamy trzy daty dla niego? Mieliśmy datę, kiedy jego kościół stał się unitariański, 1815. Mieliśmy założenie Harvard Divinity School w 1816. Trzecia data jest naprawdę, naprawdę ważną datą, ponieważ trzecia data to data, kiedy William Ellery Channing założył American Unitarian Association.

Amerykańskie Stowarzyszenie Unitarian było stowarzyszeniem kościołów unitariańskich, które znajdowały wspólny grunt, w pewnym sensie dyskutowały o swojej teologii itd. Zostało założone w 1825 r. A założycielem był William Ellery Channing.

Tak naprawdę, kiedy jesteśmy w Beacon Hill, jest tam mała tabliczka. Jest trochę trudna do zobaczenia, więc ludzie przechodzą obok niej każdego dnia i jej nie zauważają. Ale jest tam mała tabliczka, która mówi ci, w jakim domu mieszkał William Ellery Channing, kiedy był pastorem tego kościoła w Bostonie, tuż w Beacon Hill.

Więc pomińmy to. Więc American Unitarian Association zostało założone w 1825 roku. Więc te trzy daty są naprawdę ważne.

Okej, teraz nadal jesteśmy przy unitariańskim w Ameryce. Więc pozwólcie, że wrócę do innego nazwiska. I to jest nazwisko Ralph Waldo Emersona i ruchu zwanego transcendentalizmem.

Okej, więc pytanie brzmi, czym jest transcendentalizm? Transcendentalizm był ruchem wywodzącym się z unitariaństwa. Innymi słowy, transcendentaliści byli zasadniczo unitarianie. To był ich kościół, ich denominacja.

Wychowali się w takiej tradycji. Ale Ralph Waldo Emerson jest najśłynniejszym transcendentalistą, zarówno pod względem teologicznym, jak i literackim. Więc wspominałem tutaj o Ralph Waldo Emersonie.

Znasz go z innych kursów. Ale z Ralphem Waldo Emersonem mamy ruch zwany Transcendentalizmem. Teraz chciałbym poruszyć pięć kwestii dotyczących Transcendentalizmu.

Przede wszystkim, transcendentalizm był tak naprawdę odrzuceniem unitariańskiego racjonalizmu. Unitariański stał się bardzo racjonalny, bardzo rozsądny. To jest w pewnym sensie obrona ich sprawy przez rozum, wiesz.

I byli ludzie wychowani w unitarianie, którzy mieli dość tego bardzo ścisłego racjonalizmu unitariańskiego. Po drugie, transcendentalizm zamiast przyjąć ruch

oświeceniowy, który był ruchem rozsądku i racjonalności, przyjął ruch romantyczny. Tak więc transcendentalizm jest przyjęciem romantyzmu.

I wiesz, że kulturowo, to jest rodzaj ruchu, który nastąpił po epoce Oświecenia w XIX wieku. Więc oni to przyjmują. Po trzecie, transcendentaliści podkreślają prawdę religijną poprzez intuicję.

Prawda religijna może przyjść do ciebie przez twoją intuicję i może przyjść do ciebie przez twoje doświadczenie. Nie musisz udowadniać prawdy religijnej przez jakiś racjonalny dowód. I nie musisz znajdować tych prawd religijnych w księdze zwanej Biblią.

W istocie, dla wielu transcendentalistów, nie musisz nawet szukać tej religijnej prawdy w czymś zwanym kościołem. Możesz znaleźć tę religijną prawdę w swoich intuicyjnych uczuciach i swojej intuicyjnej wewnętrznej wiedzy. Ta religijna prawda może do ciebie przyjść.

Numer cztery, oczywiście, wierzą, że Bóg jest w sercu każdego człowieka. Nie wiem dokładnie, co to znaczy, ale Bóg jest w sercu każdego człowieka. Bóg jest jakby wokół nas.

To jest rodzaj nad-duszy transcendentalizmu. Bóg jest w sercu każdej osoby. Więc jest to rodzaj religii serca.

Nie musi być zorganizowane. Nie potrzebujesz książki. Nie potrzebujesz Biblii.

Nie potrzebujesz kościoła. Nie potrzebujesz budynku. To jest w sercu każdego.

A także numer pięć, który widzicie tutaj, Bóg mieszka również w naturze. Ci ludzie, transcendentaliści, byli również niemal panteistyczni w pewnym sensie, że Bóg jest zawarty w świecie przyrody. Więc tutaj można znaleźć Boga w świecie przyrody.

Tak więc transcendentalizm jest w pewnym sensie oderwaniem się od unitariańskiego. Teraz niektórzy z tych transcendentalistów nadal uczęszczali do kościołów unitariańskich, więc to nie jest całkowite oderwanie. Jednak transcendentalizm jest ruchem wychodzącym z unitariańskiego, który kładzie nacisk na tego rodzaju rzeczy, a najlepszym wyrażeniem tego przez Ralpha Waldo Emersona jest to, że

Okej, teraz pytanie brzmi, w co wierzą unitarianie? To właśnie chcemy ustalić. Niestety, unitarianie są bardziej identyfikowani po tym, w co nie wierzą, niż po tym, w co wierzą. W każdym razie, w co wierzą? Och, miałem wspomnieć, zanim to zrobię, w co wierzą? Zanim to zrobię, pozwólcie, że pokażę wam jeszcze jeden obrazek.

Unitarianie zjednoczyli się z uniwersalistami w 1961 roku. Tak więc unitarianie i uniwersaliści połączyli się w 1961 roku i utworzyli wyznanie zwane unitariańskim uniwersalizmem. Tak więc kościoły unitariańskie, które widzisz w centrum tych wiosek Nowej Anglii, są kościołami unitariańsko-uniwersalistycznymi.

A siedziba jest tuż w Bostonie, Międzynarodowa Siedziba. Oto ona, oto ich flaga, niebieska flaga. A po prawej stronie widać Statehouse.

Więc możesz zobaczyć, gdzie jesteś tutaj, gdzie przejdziemy obok tej siedziby i wskażemy ją, gdy tam dotrzemy. Ale tak, tak. Który to był rok? 1961.

1961, tak. Okej, miałem o tym wspomnieć. Okej.

A teraz, w co wierzą unitarianie? Oto jest pytanie. I potrzebujesz 10-sekundowej przerwy. Nie, pięciosekundowej przerwy.

Dopiero środa. Pięć sekund. To wszystko, co dostajesz w środę.

To pięć sekund. Błogosławię twoje serce. Ten ruch został w pewnym sensie założony przez tych ludzi.

W co wierzą? Okej. Wspomnę o ośmiu rzeczach, w które wierzą. Niestety, niektóre z nich są negatywne.

Więc to jest to, na co reagują w odniesieniu do zdefiniowanego unitarianizmu. Okej. Zaczniemy od jednej pozytywnej rzeczy.

Unitarianie wierzyli w miłość do bliźniego. Wierzyli w działalność charytatywną. Więc to dobra rzecz.

Więc zaczniemy pozytywnie. Wierzyli w dobroczynność. Wierzyli w kochanie bliźniego i tak dalej.

Tak, nadal jesteśmy w B, unitarianie w Ameryce. Więc teraz to jest tylko trochę, w co oni wierzą? Co oni trzymają? Tak. Więc, po pierwsze, wierzyli w pracę charytatywną.

Wierzyli w miłość do bliźniego. Myślę, że to byłoby dość charakterystyczne. Gdybyś poszedł do jednostki, ja po prostu spacerowałem po Andover kilka dni temu i przechodziłem obok kościoła unitariańskiego uniwersalistycznego i bardzo blisko oznakowania kościoła i wszystkiego, bardzo zaangażowany w pracę charytatywną i zmienianie społeczeństwa na lepsze, tego typu rzeczy.

To jest numer jeden. Numer dwa, oczywiście, to zaprzeczenie Trójcy. To tutaj naprawdę zrywają z historycznym chrześcijaństwem.

Zaprzeczają Trójcy. To zaprzeczenie Trójcy. Okej.

Numer trzy, który wynika z numeru dwa, jest zaprzeczeniem zadośćuczynienia. Jest zaprzeczeniem doktryny zadośćuczynienia. Nie potrzebujesz zadośćuczynienia, jeśli to zadośćuczynienie ma być powszechne.

Jeśli kiedy wszyscy umrą, pójdiesz i będziesz z Bogiem. Nie potrzebujesz żadnego zadośćuczynienia, aby wydarzyło się tutaj, na tym świecie. Więc jest to zaprzeczenie zadośćuczynienia, szczególnie oczywiście zadośćuczynienia, które zostało wyrażone przez śmierć Chrystusa na krzyżu.

Jasne. Wierzą, że Jezus jest dobrą osobą, osobą moralną, osobą etyczną. Wierzą, że on naprawdę żył.

Jest trochę jak prorocy. Więc wierzą, że on naprawdę żył. Duch, o którym chętnie mówią, ale to nie jest trzecia osoba Trójcy dla nich.

Duch to po prostu duch Boga działający w świecie przyrody lub Bóg działający w naszych duszach, w naszych ciałach i tak dalej. Więc dla nich to jest duch. Teraz, jeśli weźmiemy tę drugą osobę, drugą osobę Trójcy, wszyscy to wiemy, prawda, z Mere Christianity?

Jezus jest dobrym człowiekiem. Jest człowiekiem moralnym. Jest miłym człowiekiem.

Powinieneś być jak Jezus. Co powiedział o tym C.S. Lewis w książce Chrześcijaństwo po prostu? Albo jest szaleńcem, albo Panem. Lewis powiedział, że nigdy nie można przyjąć tego środka na Jezusa.

To niemożliwe, bo on jest albo tym, za kogo się podaje, albo Panem, albo szaleńcem, bo jest człowiekiem, który ciągle powtarzał, że jest Bogiem i robił rzeczy, które robił Bóg i wszystko. Więc jest Panem albo szaleńcem. Więc C.S. Lewis nie pozwoliłby ludziom zająć takiego środka, ale unitariańscy uniwersaliści zasadniczo zajęli to stanowisko i stanęli po stronie Jezusa.

Dobry człowiek moralny i dobry prorok. Powinniśmy się od niego czegoś nauczyć. Tak.

Okej. Więc to jest zaprzeczenie zadośćuczynienia. Tak, Alexander.

Tak, unitarianie. Musiałbym sprawdzić, w ilu krajach działają, ale w Anglii nadal są kościoły unitariańskie. Mijałem kościoły unitariańskie w Anglii.

Tak. I czyż nie wiedziałbyś, że to byłby Boston? To byłby bastion unitariański na naszym podwórku, tutaj.

Okej. Tak. Tak.

To dobre pytanie, ponieważ chociaż fuzja nie nastąpiła aż do 1961 roku, wiesz, w naszych czasach, w XX wieku, unitarianie byli już zasadniczo uniwersalistami. Więc było całkiem naturalne, że się połączyli i w końcu tak się stało. Zajęło im to trochę czasu, ale w końcu tak się stało.

Tak. Po co? Tak. Pozwól mi wrócić do Freemana i go zdobyć. Tak. Tutaj. Ups. Tam jest, dokładnie tam. Tak. Freeman jest z 1759, 1835.

Dobrze. Po czwarte, unitarianie wierzyli lub zaprzeczali, powinienem powiedzieć, doktrynie grzechu pierworodnego. Zaprzeczali doktrynie grzechu pierworodnego.

Nie ma grzechu pierworodnego. Ludzie popełniają błędy. Ludzie mogą, a mogą być tacy, którzy nawet grzeszą.

To jest możliwe. Ale grzech pierworodny, grzech jest chorobą dziedziczną przekazywaną przez Adama. Nie ma mowy, wiesz.

Więc zaprzeczyli doktrynie grzechu pierworodnego. Więc tak. Tak.

Dobrze. James Freeman. Dobrze.

Tak. Jasne. Był księdzem anglikańskim w King's Chapel.

A w 1885 roku przeprowadził się, zatrzymał, zostali w kaplicy, ale w 1885 roku przenieśli się, dołączyli do unitariańskiego kościoła jako zgromadzenia, a on był ich księdzem, ich , powinienem powiedzieć, ich pastorem. Dlatego jest taki ważny: to pierwszy kościół w Ameryce, który kiedykolwiek stał się unitariański, King's Chapel. Tak.

Czy to pomaga, Freeman? Tak. Okej. Więc nie ma grzechu pierworodnego.

Grzech jest dla tych ludzi, w pewnym sensie. Okej. Inna rzecz, na którą powinniśmy zwrócić uwagę, to numer pięć, to to, że zaprzeczyli doktrynie predestynacji.

Walczyli z purytańskim kalwińskim rozumieniem wyboru, predestynacji i podwójnego wyboru. Zaprzeczali temu wszystkiemu. Więc tak naprawdę walczą z kalwinistami.

Nie ma wątpliwości, z wielu powodów, ale z tego powodu również. Okej. Numer sześć, rozwinęli się, może nie do końca świadomie, ale rozwinęli rodzaj zbawienia

przez dobrą moralność, zbawienie przez etykę, zbawienie przez bycie dobrą osobą, że tak właśnie stawiasz się w dobrej relacji z Bogiem.

Więc stało się to w pewien sposób rodzajem zbawienia przez postać. Więc zbawienie przez uczynki. Więc może nie do końca zamierzali, aby było to podążanie za rzymskimi katolikami i zbawienie przez uczynki, ale tak właśnie się stało.

Tak. Ostatecznie wszyscy są nadal zbawieni. Teraz, jeśli pójdziesz do unitariańskiego kaznodziei w Bostonie, Williama Ellery'ego Channinga, to tam jest on, który głosi kazanie w swoim kościele.

Jeśli zobaczy tam absolutnego nikczemnika, kogoś, kto jest prawdziwym grzesznikiem i jest zły na Boga itd., cóż, będzie mu głosił, ale będzie wiedział, że jeśli nie zostanie zbawiony w tym życiu, to w życiu pozagrobowym przejdzie przez czas oczyszczenia, ale ostatecznie pójdzie i będzie z Bogiem. Więc są przekonani, że to się wydarzy. Tak.

Dobrym przykładem jest Harvard Divinity School. Uczęszczają do Harvard Divinity School. Uzyskują tytuł magistra teologii.

Zostają wyświęceni do służby unitariańskiej uniwersalistycznej. Tak, są ministrami. Są wyświęconymi ministrami.

Teraz, jedną rzeczą, którą zrobił unitariański ruch, powiem, że unitariański ruch uznaje i jest szczerzy co do faktu, że nie są prawosławnymi chrześcijanami. Nie zgadzają się z wiarą prawosławnego chrześcijaństwa. Więc myślę, że czasami są ostrożni, aby nie nazywać siebie chrześcijanami, w każdym razie nie w prawosławnym sensie.

Okej. Nadal, kilka rzeczy, w które wierzyli lub nie wierzyli, wierzą lub nie wierzą. Okej.

Przedostatnim jest coś, o czym już wspomnieliśmy. Mają bardzo niski pogląd na Biblię, jeśli w ogóle mają jakikolwiek pogląd na Biblię. To z pewnością niski pogląd, jeśli w ogóle jakiś pogląd.

Dlatego użyję słowa, że Biblia nie jest autorytetem, źródłem autorytetu dla unitariańskiego uniwersalizmu. Jeśli masz unitariańskich, którzy czytają Biblię lub jej fragmenty, jeśli masz unitariańskich kaznodziejów, którzy mogą głosić z Błogosławieństw lub mogą głosić z miłości do Boga i tak dalej, to w porządku. Ale ten unitariański kaznodzieja nigdy nie powiedziałby, że Biblia jest Bożym autorytetem dla prawdy.

Więc nigdy by tego nie powiedzieli. Tak. Jasne.

Cóż, doktryna nie jest do końca słowem, gdy myślimy o... Tak. Jasne. W pewnym sensie... Tak.

Doktryna jest... Tak. Okej. Więc, co by... To doprowadzi mnie do mojego ostatniego punktu.

Więc dlaczego nie przedstawię tego punktu, a potem zobaczymy, jak im pójdzie? Mieli i mają wysokie mniemanie o rozumie, wysokie mniemanie o racjonalności i wysokie mniemanie o tym, że możemy używać naszego rozumu, aby określić, czym jest prawda. Teraz przyznaję, że wygłaszam wykład o unitarianizmie, ale przyznaję, że nigdy nie byłem na nabożeństwie unitarian i nie przyjrzałem się, nie usłyszałem kaznodziei itd.

Powinienem to kiedyś zrobić. Po prostu byłbym tym zainteresowany. Ale podejrzewam, że podczas nabożeństwa unitariańskiego kaznodzieja będzie polegał na uzasadnionym argumencie o byciu dobrym dla bliźniego lub uzasadnionym argumencie o byciu dobrym moralnie człowiekiem, ponieważ jest to dobre dla dobra ogółu.

Więc to jest moje podejrzenie. Mogę się mylić, ale nie sędzę. Okej.

To jest unitariaństwo, amerykański unitariaństwo. Więc po pierwsze, tło, a po drugie, teraz wracając do Ameryki. Więc pozwólcie mi zatrzymać się na kilka minut.

Pytania o to, co nas najbardziej interesuje, to przeniesienie tej rzeczy do amerykańskiego chrześcijaństwa. Więc, czy macie jakieś pytania o Freemana lub Williama Ellery'ego Channinga? Bardzo ważne. Bardzo ważna osoba w amerykańskim chrześcijaństwie ukształtowała tę rzecz lub o unitarianizm, po prostu ogólnie, o to, w co wierzą.

Macie jakieś pytania? Okej. Więc egzamin, tutaj egzamin się kończy. Pierwsza godzina egzaminu kończy się tutaj.

Więc macie wykłady od pierwszego do szóstego. Więc radzimy sobie nieźle. To daje wam kilka dni, żeby przygotować się do egzaminu z wykładów.

Tak. Ups. Tak.

Ralph Waldo Emerson i kilku intelektualistów z Lexington i Concord. Wymieniłem jego nazwisko, ponieważ jest ci znane w kontekście literatury i tak dalej. Jednak kilka osób założyło ruch zwany Transcendentalizmem, który był bardzo elitarnym ruchem intelektualnym.

Mam na myśli, że ci ludzie byli poetami, pisarzami, myślicielami itd. Więc to nie był ruch dla kogokolwiek, na pewno. Więc to był bardzo silny ruch intelektualny.

Powód, dla którego transcendentalizm ma realny wpływ na amerykańską kulturę, niekoniecznie chrześcijańską, ale szerszą kulturę, jest taki, że ci ludzie byli geniuszami literatury i ludźmi literatury, których ludzie czytali. Tak więc to miało wpływ na szerszą kulturę. Tak.

Coś jeszcze. Rozumiesz, gdzie jesteśmy. Rozumiesz, gdzie jesteśmy na egzaminie.

Okej. Błogosławię wasze serca. Nie sądzę, żebym zaczął drugie wielkie przebudzenie dzisiaj, mając pięć minut do końca.

Dam wam pięć minut na kolejną filiżankę kawy i pytania w piątek. Przynieście książki w piątek, a my pomożemy wam przygotować się do egzaminu.

To dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 9, Powstanie amerykańskiego unitariaństwa. Religia w amerykańskiej rewolucji.